

HIA V. Lang
Tammepuistee 5
Tartu.

Ilmub kolmapäeviti

Õpilasteleht

Toimetus ja talitus: Tallinnas, V.-Roosikrantsi 3
Tartu kontor: Ülikooli 21, Tartus

Posti jooksev arve
nr. 2188

Tellimishind: 1 kuu — 20 s., 2 kuud — 40 s., 3 kuud — 50 s., 6 kuud — 1 kr., aastakäik 1 kr. 50 s.
Kuulutused: 5 senti mm, lehe ees — 10 s. mm, tekstis — 12 s. mm, teksti kirjaga — 15 s. mm

Nr. 20 (6)

7. veebruaril 1934. a.

II aastakäik

Uudiseid kodumaalt ja laiast maailmast.

Ka Peipsi kalureil rikkalik saak.

Hiljuti kirjeldasime Võrtsjärve kalurite õnnelikku saaki, mis tuleb sellest, et käesoleval talvel on vesi järves väga madal. Peipsi tasub kalurite vaeva veelgi rikkalikumalt. Hariliku võrguga ja noodaga tõmmatakse kalu välja 500—600 kg päevas, nii et kaluri päevane sissetulek tõuseb 15 kroonini. Kuid kalu saab kätte võrgutagi: raiutakse jäässe auk, hakatakse seal vett loopima ja ühes veega ammutatakse sageli päris tüsedaid latikaid ja teisi kalu. Ka võib kalu jääaugust palja käega püüda. Ranna lähedal on vesi nii madal, et kalad seal ujuvad küljeli. Kõik see on ümbruskonna elanikele nii huvitav, et inimesed hulgan viibivad järve jää, jälgides kalurite tööd või püüdes aukudest kalu.

Uus taevalend sai saatustlikuks.

„Õpilasteleht“ lugejad ehk mäletavad veel (vt. „Õpilasteleht“ nr. 2), kuidas julged õhusõitjad Venemaal tõusid „stratostaadil“ 18,5 km kõrgusele ja selle järele õnne-

likult maandusid. 31. jaan. tõusis Moskva lähedal jälle uus stratosfääripall „Siirius“ taeva poole ja jõudis 20,6 km kõrgusele. Laskumisel juhtus aga raske õnnetus: pall sattus tormi kätte, mis imeelikul viisil rebis gondli palli küljest lahti. Gondel kukkus maha ja seesolijad 3 meest said surma. Julgete õhusõitjate hukkumine tumestas suurt rõõmu, mis vallutas laiu hulki esimeste teadete puhul, et on saavutatud jälle uus rekord taevalennul. Õnnetuse ohvrid maeti suurimate auavalduste saatel Kremli müüri alla, kuhu maetakse ainult kõige kuulsamaid mehi.

Hirmul on suured silmad.

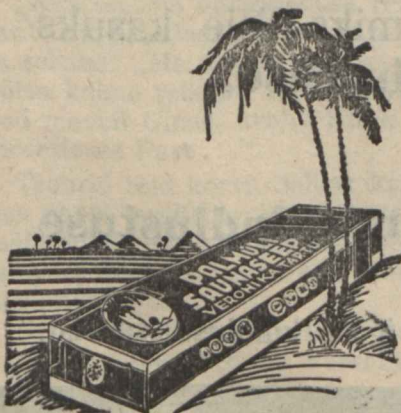
Möödunud nädalal tuli Soomest teateid, et seal olevat ilmunud mingisugused saladuslikud lennukid, „kummituslennukid“, nagu soomlased ise neid nimetasid. „Kummituslennukite“ kohta liikus kuulduki, üks teisest üllatavam. Kõige sagedamini peeti neid võorasteks sõjalennukiteks, mis pidid luuret toimetama Soome kohal. Sõjaväe poolt korraldati õhuvalve üle terve Soome, iseäranis Põhja-Soomes, kus „kummituslennukeid“ olevat rohkem nähtud. Kuid kõigile otsimistele vaatamata ei leitud kuskil ühtki võorast lennukit. Arvatakse, et kogu lugu on paljas kuulduki, või

KUMBLUSSEEP

A. FREDERIK G. TARTUS

nähti saladuslikke lennukid võimalistes või valgussignaalides, mida anti soomlaste endi poolt. On huvitav, et kuulduki „kummituslennukeid“ levisid kiiresti ka Rootsi ja Norrasse. Seal olevat nähtud isegi saladuslikke, tundmatuid laevu merel. Kuigi on kindlaks tehtud, et kõik niisugused kuulduki on täiesti põhjendamata, näevad inimesed ikka „kummituslennukeid“. 2. veebruaril tiirlesid Helsingi kohal suures kõrguses lennukid, mida rahvas pidas kuulsaks saanud „kummituslennukeiks“. Suured hulgad kogunesid tänavale ja platsidele neid vaatlema. Suureks pettumuseks oli aga kõigile uudishimulistele teade, et „kummituslennukid“ pole muud midagi, kui Soome omad lennukid harjutussõidul.

**Täna
lehes:**

Uudiseid kodumaalt ja laiast maailmast.
Esimestest õhusõitjatest, oinast, kukest ja pardist.
Ringreisi kolmandast peatusest köögi laboratooriumis.
Kuidas saavutada suusatamismärki.
Noorte looming, uusi ülesandeid, lahendusi.

Esimesed õhusõitjad — kukk, part ja oinas.

Jutustus õhusõidu algmetest.

Juunikuul 1771. a. sõitis Pariisist tuleval maanteel, voogavate põldude vahel tõld, üles keerutades suuri tolmutpilvi.

Tuul kandis lõhnu küngastelt, kust vulisesid ojad pajude varjus. See tuul jahutas kuumust ja karastas tõllasistujat.

Joseph Montgolfier, kes alles eile kahetsusega lahkus Pariisist, ei tunnud täna enam kahju pealinna! Vaba looduse kõrval polnud Pariis muud kui sumbunud vangla.

Isand Montgolfier õppis loodusteadust ja isa kiri, mis kutsus teda tagasi koju — „Mu poeg, ma olen vana, mul on vaja abi!“ — tõmbas ta ära Pariisi õpinguult, loenguult, tööst süngetes füüsika kabinetides, tundmatute seaduste õppimiselt, mis valitsemas tuulte, haljendavate väljade ja vete sügavuste vallas.

Montgolfier tundis huvi looduse jõudude rakendamise küsimuste vastu. Tal oli kaasas raamat „Õhu liikidest“, mida ta hoolega uuris.

Veski kõrval künka otsas suitsust tulease. Pikkamisi kerkisid suitsupilved üles kõrgele, sinna, kus sinitaevas hõljusid valged pilvekesed.

Suitsu vaadeldes tundis Montgolfier tahet ise lennata üles pilvede valda, hõljuda juunipäikeses särava maapinna ja haljendavate põldude kohal. Ta kadestas linde, kes võisid viibida seal üleval inimesele kättesaamatus kõrguses. Mis suurejooneline võis paista loodus sealt!

Päike paistis läbi vesimärkide raamatu kollasel paberil. Montgolfier vaatas lehte ja katsus sõrmedega selle tihedust. Ta oli ju Annonet paberivabrikandi poeg ja paberivalmistamise oskus oli nende perekonnas põline. Tema kauge esivanem, rüütel Jaques Montgolfier oli ristisõdadest osavõtjana sattunud vangi Damaskuses araablaste juure. Seal õppis ta tundma kirjutuspaberi valmistamist ja koju tagasi tulles asutas ta tehase, mille paberil trükiti ja levisid niihästi kõrge luule värsid kui sügavate teaduslike tööde kuulutatavad tõed. Ka selle raamatu paber oli tema isa vabrikust.

Talveõhtul, kui Annonet majakeste katuseid kattis sinine lumi, tuled süüdati koldel ja vardal küpses maitsev lambaliha, oli Joseph oma venna Etienne'iga taas luku taga tööl. Kogu öö askeldasid mõlemad tule ümber suitsu üles puhudes.

Savikruusist tõusis suits. Ja äkki... lendas selle kohalt lae alla siidsest riidest valmistatud kastikene, täis sooja suitsu, nagu muinasjutuline lendav vaip.

Etienne'i silmad olid pisarais suitsust kui ta rõõmsalt venda sülelele ja hüüdis:

„Joseph! kuidas sa ometi tulid sellele mõttele? Millal tuli sul pähe niisugune jumalike idee?“

Joseph naeratas.

„Suvel ma sõitsin Pariisist koju. Rattad kolisesid tüütavalt. Raa-

mat oli mu põlvedel. Ma vaatasin tuld künkal, tead, veski juures. Suits kerkis üles taevasse. Ta tõusis sellepärast, et ta oli soe. Tähendab, soojus on jõud, mis tõstab üles kõrgele. Järelikult suudab ta ka tõsta meid mõlemaid sinuga üles taevasse...“

Versailles' kuningalossi suur õu on täis rahvast. Vägede spaleerid suudavad vaevu vaos hoida tunglevat inimeste hulka. Päike kõrvetab, tundub nagu tõuseks kuumus iga tunniga. Higi voolab nägudelt pitskraedele. Kirjude lilledena kõiguvad päevavarjud krinoliinide kohal, liiguvad lehvikud naiste käes.

Rõdul seisab kuningas oma perekonnaga. Jutukõmin kostab ümberringi. Platvormil nende ees toimuvad mingid salapärased ettevalmistused ja suits hõljub sinise palli ümber. Kuningaõue naljahambad proovivad oma keeletteravust leidurite kulul, kes kahvatukena ärritusest askeldavad oma palli juures.

„Suur au neile provintsi vabrikantidele kuninga ja õue tähelepänu osaliseks saada. Nad lõhnavad sama halvasti kui nende pall. On's need tõesti teadlased?“

„Jah, niisugused tugeva laubaga mehed ronivad igale poole. Teadusse ja kuningaõue.“

„Võib olla, osutume suure ajaloolise sündmuse nägijaiks. Saja aasta pärast võib olla lendab kogu inimkond.“

„Igatahes, järeletulijad vast unustavad teie nime, vicomte Lannessy, mälestavad aga auga nende kahe lihtmehe oma.“

„Teie hindate üle selle paberipoti tähtsust. See on ju vaid ku-

Õpilased!

Paluge oma vanemaid, et nad sõlmiks Teie kasuks **hooldamis- või õpperahakindlustuse.**

Vanemad!

Kohasem kink õpilasele on **hooldamiskindlustuse poliis.**

Teateid saab „Õpilaslehe“ talitusest kui ka igast kindlustusseltsist.

Ringreis ümber tubase maailma.

Kolmas peatus: köök.

KÜLASTAME HUUVITAVAT LABORATOORIUMI.

Praksudes põlevad puud köögis pliidi all. Lõbus tuli paneb nagu küla moosekant hüppama ja elama pliidile kogunud rahva: sinine emailitud veekann tantsitab oma kaant ja pillub seda õhku nagu mütsi, raudpann säriseb rõõmust. Isegi suur vaskkastrul unustab oma auväärilikkuse ja vuliseb, pildudes keeva vett kaela oma naabrile — väikesele raudpotile.

Teie arvates ei ole siin muud kui köök, kus midagi huvitavat pole näha, sellepärast, et me temaga oleme harjunud ja teda igapäev näeme. Mina aga arvan, et siin on huvitav keemiline laboratoorium kus ühest asjast saab hoopis midagi muud.

Kummalsed lood sünnivad siin kast-
rullites, pottides, pannidel.

Potis hakkab tükk taigat ühekorraga elama, paisub, ajab enda kohevile ja kerkib viimaks üle ääre.

Kastrulis lihatükk muutub vähem kui tunni ajaga nii, et seda enam ärugi ei tunne: muutub pudedaks, muutub punasest halliks. Kartul, mis enne oli kõva, on korraga pehme ja jahune.

Kõigi nende imetegudega tuleb toime mitte mõni väga õpetatud keemik, vaid lihtne perenaine, kel mõnikord isegi pole aimu, mis tal seal pottides sünnib.

Näiteks kartul.

Miks me kartulit toorelt ei söö, vaid teda keedame ja praeme?

Enne kui sellele vastame, peame teadma, mis on kartul.

Otsime vastust ise. Teeme nii: hõõrume toore kartuli riivil peeneks ja paneme saadud pudru purki vee sisse seisma. Purgi põhja kogub seistes midagi valget. Valame vee ära, tõstame valge kihid kuivatuspaberile ja laseme ta ära kuivada.

Saame valge pulbri. See on tärkliis,

ninga uusim lõbustus. Kas arvate, et ükski aadlik tihkab end naeruvääristada niisuguse haiseva palli abil õhku tõustes?"

Joseph ja Etienne Montgolfier'd tulid kuninga tribüüni ette ja palusid luba alata katset.

Louis XVI pühkis higi näolt ja küsis naeratades:

„Kus on siis õhugloobuse reisijad?“ Ja pöördudes daamide poole ta seletas: „Ma lubasin neil kaasa võtta kolme reisijat. Kaasa sõidavad markii Oinas, krahv Kukk ja vicomtesse Part...“

Teenrid tõid korvi. Sellest kuuldus pardi prääksumist ja lamba määgimist. Korv loomadega seoti õhupalli külge. Loomad olid esimesed õhusõitjad.

Kahurimürskude ja orkestrihelide ja kisa saatel tõusis Versailles' kohal õhku pall.

Sellelt rippus alla punane nar-

või — nagu me teda tavaliselt nimetame — kartulijahu. Toores kartulis on see jahu nagu aida salvedes varjul rakukeste sees. Teda pole sealt kerge kätte saada. Kõhus näiteks meil riivi ei ole, millega tärkliise välja toome. Sellepärast me ei söögi kartulit toorelt, vaid keedame või praeme. Kuumutamiseega lõhkevad rakukeste seinad, vesi tungib tärkliisetera juure, paisutab ta ja teeb pehmeks.

Kartuliga sünnib niisugune kummaline lugu, et ta vees keedes ise kuivaks jääb, nagu te võite tähele panna. Sellepärast, et tärkliis vee endasse tõmbab.

Miks praetud kartulil tekib kooruke, mida keedetud kartulil ei ole? Praadimise kuumus on hoopis kõrgem kui keetmise juures tarvis läheb. Suure kuumuse mõjul muutub tärkliise pealmine kiht kartulil dekstriiniks. Dekstriin aga, nagu teate, on liim. See kleebib üksikud tärkliiseterad kokku pruunikaks, krõbedaks koorukeseks.

Samal põhjusel muutub ka tärgeldatud pesu triikimise kuumuse mõjul kõvaks. Tärkliisest saab dekstriin.

Aga leivakooruke?

Kust see tuleb? Ka muus jahus, mitte ainult kartulijahus, leidub tärkliist. Sellepärast tekib ka leiva küpsetamisel tema pealispinnale kõva ja krõbe kooruke, mis nii hästi maitseb. Aga võib olla, teie ei usu, et jahus ka leidub tärkliist. Hea. Tehke ise proovi. Võtke tükike taigat, keerake ta puhta lapi sisse ja uhtuge teda tassis veega.

Vesi tassis muutub valgeks. Laske vesi seista ja te näete, et tassi põhja kogub valge kord, täpselt samasugune, kui kartulist.

Aga kuidas see tuleb, et taigen kerkib?

mastik. Pariisi vallutas sel aastal uus mood. Daamide krinoliinid olid ümmargused ja õhku täis otsekui pallid. Kübarad ehiti õrna riidega, mis hõljus nagu suits ja selle sinisel taustal särasid planeedid ning päike.

1794. aastal saavutasid prantslased suure võidu austerlaste üle. Lahingus osutas prantslastele suuri teeneid aerostaat, mis hõljus üleval õhus ja millelt võidi jälgida vaenlase vägede liikumist.

Aerostaadi korvis istus pikksilmaga varustatud ohvitser Lanesy, sama vicomte, kes kümme aastat tagasi Versailles lossis põlglikult ütles sinise „montgolfier“ — nii hüütigi õhupalle — kohta:

„Kas tõesti arvate, et ükski aadlik tihkab end naevääristada niisuguse haiseva palli abil õhku tõustes?“...

Samal põhjusel, mis pärast kerkib täispuhutatav pall või jalgratta kumm. Õhk tungib sisse. Ainult et taigas kummi aset täidab liimollus ja õhu aset süsihapi gaas. Kust see tuleb taigasse?

Süsihapi gaas tuleb pärmist. Pärm on väikeste pärmiseenikeste kogu. Sattudes soodsatesse oludesse, sooja ja magusasse taigasse, hakkavad nad silmapilk tööle, välja töötama süsihapi gaasi. Nii et kui te näete köögis kausis kerki-
vat taigat, siis teadke, et seal on töö terve keemiline tehas, lugematu hulk pärmiseenikesi.

Kui taigen ahju läheb, hakkab liimollus kuumuse mõjul kuivama. Muutub kohevaks. Süsihapi gaas pääseb vangistusest ja tungib välja. Sellepärast ongi küpsenud leib nii augukest täis. Iga auguke on jälj, mille jätnud süsihapi gaasi mull.

Nüüd mõistate ka algusest lõpuni saia saamisloogu. Vaadake kord hästi tähelepanelikult pealt, kui ema saia hakkab tegema.

Kaussi pannakse vett piimaga, lisatakse pärm, veidi soola, suhkrut, natuke jahu ja pannakse kerkima. Mis nüüd taigasse sünnib, seda teate juba. Veidi hiljem, kui pärmiseened on juba jõudnud hästi jõudu võtta ja eeltaigna üles ajanud, lisatakse veel juure jahu ja algab sõtkumine, et kõik hästi seguneks.

Kui taigasse ei oleks liimollust, hajuks süsihapi gaas õige varsti. Nüüd aga hoiab kleepuv liimollus seda kõvasti koos, nõnda et gaas oma vangistusest ei pääse, kuidas ta ennast ka ei pingutaks.

Kerkinud taigen vormitakse pätsiks ja pistetakse ahju. Siin sünnib taigaga mitu moondust. Pealispinnal küpseb tärkliis ilusaks isuäratavaks koorukeseks.

Sees aga hakkab tärkliis paisuma ja muutub pehmeks. Liimollus tõmbub kuivaks, ta rakukesed lõhkevad ja vabastavad süsihapi gaasi.

Ja varsti kuulutab magus värske saia lõhn, et päts ahjust välja hakkab tulema.

Nüüd teame tema saamisloogu algusest lõpuni.

Kusti-Aadu kool.

Gustav-Adolfigümnaasium, rahvasuus nimetatud Kusti-Aadu kooliks, on vanim pealinna eestikeelsete keskkoolide seas. Gümnaasium asutati a. 1631 Rootsi kuninga Gustav-Adolfi poolt ning on seega aasta vanem sama valitseja poolt rajatud Tartu ülikoolist.

Elujõulisem õppurkoondis on kultuuriring „Koit“, mis teotseb 6. aastat. Kultuuringi juhiks on Edgar Littover.

„Koidu“ peamiseks tegevusalaks on segaõhtute korraldamine, kus õppurid esinevad kõnedega, referaatidega, algupäranditega ja muusikapaladega. Segaõhtute kõrval tekitavad elevust vaidlusõhtud, kus laiemal hulgal avaneb võimalus proovida oma kõnemandi. Nende õhtute edukuse tagavad õnnelikult valitud vaidlusteemad (näit. „Õpetajate ja õppurite vahekord“, „Kas keha- või vaimukultuur?“, „Kas ühe- või mitmekülgne?“ jne.).

Peale õhtute korraldamise annab „Koit“ välja kuukirja „Eos“, mis ilmub Edgar Littoveri peatoimetusel. Ajakirjas avaldatakse õppurite algupäraseid kirjutisi, joonistisi ja kirjanduslikke katsetisi. „Eos“ ilukirjanduse osakonda toimetab Helmut Bötter, kes väljaspoolgi tuntud kirjamees. Ajakirja kireva ja tõmbava ilme eest hoolitseb samuti tuntud illustraator ning karrikaturist Edmund Valtman. „Eos“ leiab õppurkonnas väerika vastuvõtu oma tuumaka sisu ja korraliku välimuse tõttu.

Kuukirja kõrval väljastatakse kord nädalas seinalehte, mis käsitab koolisündmusi õppureile omase lõbususega.

Kultuuriringi juures töötab näiteharu, mis näeb vaeva koolipidude eeskavade mitmekesisamisega. Näiteharu juhik kooli andekam näitleja Gustav Pukk. Teistest näitlejatest pälvivad nimetamist Raimund Pakasaar, Alfred Sulg ja Edm. Valtman.

Teine tähtsam ring Kusti-Aadu koolis on üle 20-aastane spordiring, mis koondab enda ümber gümnaasiumi spordipoiste arvuka pere. Ringi esinikuks on Karl Tallmeister. Ringi juhtidele tubliks abi- ja nõumeheks on kooli kehalise kasvatuse õpetaja Robert

Vichman, kelle hoole tõttu gümnaasiumi spordisporturid täienevad alatasa ja saavutavad kõikjal häid tulemusi.

Spordiring on võtnud oma ülesandeks gümnaasiumi sporturite arendamise, klassidevaheliste võistluste korraldamise, kooli meeskondade treenimise ja nendele võistlusvõimaluste otsimise.

Pideva harjutamise tagajärjel on paljud õppurid jõudnud sellisele tasemele, et suudavad väljaspoolgi äratada tähelepanu. Nii on pärit Kusti-Aadu koolist paljutöötav kõrgushüppaja Erik Knut, samuti keskmaade jooksumeister Osvald Saar ja koolinoorsoo rekordimees Voldemar Eskusson. Teistest kergetõustiklastest on väljapaistvamad mitmekülgne Alois Neuman, Vladimir Klein ja Oleg Kolgushkin.

Spordiringi juhtimisel saavutavad kooli meeskonnad suure edu. Jalgpallis tulid Kusti-Aadu poisid möödunud sügisel TKSÜ meistriks. Samuti esinevad nad edukalt praegu kestvail TKSÜ käsipallivõistlustel. Gümnaasiumi tähtsamad jalgpallurid on „puurivaht“ Aleksander Kerd, forvardid: Raimund Pakasaar ja Karl Tallmeister. Käsipalli eliidi moodustavad Uno Anni, Erik Knut, Paul Ressor, Heldur Taperson, K. Tallmeister, Hugo Vahter, Alfred Vurma, kes võrdsest tugevad võrk- ja korvpallis.

Mitte ainult oma linna koolipoiste meeskondadega ei katsu „kusti-aadud“ jõudu, vaid on sõlminud selleks otstarbeks sõprusidemeid provintsi koolidega ja isegi naaberriikide pealinnade keskõppureiga. Kordamisi tehakse vastastikke külaskäike ja korraldatakse võistlusi.

Ka riistvõimlemise alal on spordiringil suuri teeneid ja seda tänu hooldaja väsimatule õpetajale. Momendi paljuütleavam riistvõimlemis on Alois Neuman, tema kõrval August Rosebeck, Ralf Tohvelman, Enno Turner. Need poisid pakuvad koolipidudel oma oskustega meeldivaid vahelusi.

Peale kultuur- ja spordiringide on tähtis õppurite ühendus Kusti-Aadu kooli muusikaühing, mis küll pole ametlik ring, vaid

lihtne muusikahuviliste õppurite koondis gümnaasiumi muusikaõpetaja Dionissi Orgussaare juhatusel. Muusikaühingu moodustavad puhkpillide- ja sümfoniaorkestrid ning laulukoor. Pillimeestest tuntumad on Evald Kirpson, Villem Neumanskraft, Raimund Pakasaar, viuldajaist Vladimir Janson, kes õpib ka konservatooriumis, ja Koit Peebo, klaverimängijaist Peeter Parts ja Aleksei Avesson, kes on ka tubli kontrabassist. Need muusikud esinevad hea eduga koolipidudel, akustel ja ringide õhtuil.

Mainitud vanemate ringide kõrval teotseb 2. aastat kooperatiiv, mis toimetab õppureile kätte koolitarbeid soodsa hinnaga ja on võitnud tarvitajate täielise rahulolu. Kooperatiivi hooldab Oleksei Lill ja juhatavad Ralf Tohvelman ja Robert Ney.

Seesugune on Kusti-Aadu kool vaadatuna paest palgesse. Igapäevase õpitöö kõrval rakendab õppurkond oma jõu isetegevusele ja saavutab mainimisväärseid tagajärgi. Võime õigusega ühineda „kusti-aadude“ populaarse lauluga, mis lausub:

„Kogu meie linnas
alati on hinnas

Kusti-Aadu poiss ja Kusti-Aadu
kool.“

Üleskutse Tartu õpilastele ja lastevanematele.

„Pimedate töökool“ Tartus, Narva tän. 85, valmistab juba pikemat aega igasuguseid harju, pürste ja kookus jalamatte. Pimedate töö on eriti hea ja vastupidav. Iga õpilane seadku üles oma moraalseks kohustuseks tarvitada ja soojalt soovitada pimedate „Töökoolis“ valmistatud artikleid.

Toetades pimedate ettevõtteid loote teiegi, armsad noored sõbrad, osake valgust ja rõõmu nende õnnetute ellu! Pimedate „Töökooli“ juhatus on valmis alati ekskursioonidele tutvustama nende töid ja töökorraldusi.

Olgem oma rahva tõsised ja aatelised tütreid ja pojad ning ärge keelake iial abi juhtimast sinna, kus teda kõige rohkem on vaja.

Lõigake välja kuulutuseküljelt „Pimedate töökooli“ kuulutus ja hoidke vajalikuks juhiks alal.

„Õpilastele“ toimetus.

Saavutage suusatamismärk!

Vastus küsimusele.

Kuna meie lehe poole on pööratud küsimustega suusatamismärgi kohta, siis pühendame allpooljärgneva artikli suusatajaile, lootes et meie talv veel küllaldaselt annab suusatamisvõimalusi. Puudutame ainult seda osa, mis riivab noori.

Suusatamismärgi määrused.

1. Suusatamismärk on laiemate rahvahulkade seas huvi tõstmiseks kehalis-

te harjutuste ja spordi vastu ning ergutamiseks suusaspordist osavõtmiseks.

2. Suusatamismärgiks on ringikujuline 1 sm läbimõõduga valge emailleeri-

tud kilp suusataja kujuga (näha ülal piltidel — üks naise, teine mehe märk), mis alumises osas ümbritsetud kuusepärja kujudega. Märk kantakse rinnal vasakul poolel.

3. Suusatamismärke jagab välja Eesti talvespordi liit üks kord aastas — iga hooaja lõpul aprillikuus.

4. Suusatamismärgi tingimused:

a) Suusatamismärgi omandab see, kes sooritab suusatamismärgi määrustes ettenähtud nõuded;

b) Katsevõistlustest osavõtjad jagunevad klassidesse alljärgnevalt:

Me h e d :

1) Poiste klass: 12—15 aastat, kaasa arvatud need, kes said 15 aastaseks katsete sooritamise hooajal, s. o. — jaanuarist kuni 31. märtsini.

2) Poiste klass: 15—18 aastat, kaasa arvatud need, kes said 18 a. katsete sooritamise hooajal, s. o. 1. jaan. — 31. märtsini.

Vanemad klassid jätame märkimata.

N a i s e d :

1. Tüdrukute klass: 15—18 aastat, kaasa arvatud need, kes said 18-a. katsete sooritamise hooajal, s. o. 1. jaan. — 31. märtsini.

Vanemad klassid jätame ära.

c) Katsevõistlustest võivad võtta osa kõik meeskodanikud alates 12-a. vanusest ja naiskodanikud alates 15-a. vanusest, vaatamata organisatsiooni kuuluvusele või mittekuluvusele. Isikuil,

kelle õigused on kitsendatud kohtu otsuse põhjal, ei ole õigust võtta osa katsevõistlustest. Poiste ja tüdrukute klassi kuuluvad võivad võtta osa katsevõistlustest vanemate või hooldajate kirjalikul loal.

d) Suusatamismärgi nõudeid võib sooritada kas Eesti Spordi Keskliitu kuulvatelt ühingutelt korraldatavatel suusatamismärgi katsevõistlustel või koolide, poiste spordiliidu, kaitseliidu, kaitseväge, või teistelt ühingutelt, kelle ülesan-

tan. Tähendab, sina olidki see, kes kuulis meie kõnelust.

Hatako noogutas.

Araablane jätkas pikkamisi:

„Näib olevat Allahi tahe, et ma sind veel teist korda pean päästma surmast. Kuula! Võta ruttu kõik riided seljast ja seo riided ühes püsiga kompsu. Nüüd võta komps pähe, nagu vanasti, mäletad. Minu kandjate hulgast ei hakka keegi otsima eurooplaste teenrit, keda püüavad Meli mehed.“

Hatako kiskus endal seljast lõhkikärisenud kuue ja sidus sellesse kokku püssi, turbani ja saapad, peites need kõik põõsasse. Särki ära tõmmates ärritas ta haava, mis uuesti hakkas verd jooksuma.

„Mis sul on? Oled haavatud?“ küsis araablane.

„Tühine asi! See on odast, mis oli määratud mu keha läbistama!“

Araablane uuris hoolsalt haava.

„Alul pole see hädaohtlik, asi võib aga halvasti lõppeda. Tuleb maksku mis maksab haava ära pesta. Läheme alla. Seal on mul rohtu ja sidematerjali. Ma näen, sa oled väga nõrk, vististi näljas; kas suudad käia meie laagrini?“

Hatako ajas enda sirgu.

„Seni kui jõuan jalul seista, jõuan ka käia.“

Ta sidus omale särki puusade ümber, võttis ühe teenri käest bambuki kepi, mille külge oli seotud korv elavate kanadega ja tõstis kepi õlale. Astunud mõne sammu ürgas ta laulu, mille saatel tavaliselt käivad kandjad, korvi

Kui kaua kestis ta uni, ei teadnud Hatako, pikkadest varjudest aga võis ta järeldada, et õhtu on jõudmas. Tähendab, et varsti jõuab kätte öö. Viimane öö enne täiskuud! Mis pidi aga sündima täiskuul?

Ta küppas jalule ja ruttas edasi.

Küünarnukkidega teed rajades rühkis ta läbi padrikust, kuni jõudis mingile teerajale. Kiirelt seda mööda edasi sammudes veendus ta, et see oli kõvasti tallatud, kõvemini kui eelmine. Läks juba pimedaks ja vaevu suutis ta teed seletada. Sageli ta jalad jäid kinni juurtesagarikkudesse või komistas teel lamavatel puudel Iga hääl sundis teda peatuma ja teraselt kuulutama. Kõik ümberringi jäi aga vaikseks. Nagu oleks kogu maailm vaibunud piimataolisse uttu. Mahedalt, nagu maa-aluste tulede suits, hõljus udu maa kohal.

Pikkamisi astus Hatako mõned sammud edasi. Äkki ilmusid ta ette udust kaks kogu. Kisades jooksid tulijad ta kallale. Odahoop löikas tal läbi kuue ja püssirihma. Teine hoop kriimustas ta säärt. Kolmanda eest suutis ta hoiduda maha kummardudes. Kiire liigutusega haaras ta noa ja lõi selle vaenlase selga.

Pealetungijad sattusid segaduses üksteisega kokku. Hatako kasutas seda silmapilku, hüppas jalule ja kadus suurte hüpetega padrikusse. Veidi aega jooksnud leidis ta augu ja otsustas selles oodata. Natuke hiljem kostis kära ja metsa läbistasid tagaajajad. Hatako lamas liikumatult. Alles kui kõik vaikseks jäi, tõusis ta jalule ja vaatas haava reiel, puhastas noa, sõlmis

netesse kuulub kehaliste harjutuste ja spordiharrastamine, korraldatavatel suusatamismärgi katsevõistlustel. Suusatamismärgi katsevõistlusi võib korraldada kas iga ülalmainitud organisatsioon omaette või ühiselt.

e) Suusatamismärgi katsevõistlustel iga võistlusala juures tegutsegu võistlusmäärustes etetnähitud arv kohtunikke, kusjuures peakohtuniku ülesannet täidab ja on vastutav määrustekohase läbiviimise eest, kas Eesti Spordi Keskkliitu kuuluva spordiühingu, kaitseliidu või kaitseväe ametlik esindaja.

f) Suusatamiskatsevõistluste tulemused kantakse kas liidu ametlikkudele võistlusblankettidele või eraldi seks kokku seatud protokollile ja saadetakse Eesti talvespordi liidule hiljemalt iga aasta 15. aprilliks, varustatult võistlustel tegutsenud ametlikkude kohtunikku-de allkirjadega.

g) Suusatamismärgi nõuded tuleb sooritada 1. jaan. kuni 1. aprillini.

n) Üks isik võib omandada ainult ühe suusatamismärgi; igal järgmisel aastal suusatamismärgi katsete korduval sooritamisel kinnitatakse märgile iga aasta üks uus järjekorra number (näha teisel pildil) vastavalt märgi nõuete täitmise arvule.

i) Suusatamismärgi katsevõistlustel ei anta auhindu.

j) Suusatamismärgi katsevõistlused

korraldatakse Eesti talvespordi liidu määruste kohaselt.

5. Suusatamismärgi nõuded:

a) Poiste klass — 1½ klm. suusat. (kerge. murdmaa) 12 min. ja vähem.

b) Poiste klass — 3 klm. suusat. (kerge. murdmaa) 21 min. ja vähem.

Naistele.

Tüdrukute kl. — 2 klm. suusat. (kerge. murdmaa) 15 min. ja vähem.

6. Suusatamismärgi katsete sooritamisel antakse Eesti talvespordi liidult vastav tunnistus. Märgi muretseb katsete sooritaja omal kulul, kusjuures märgi hind saadetakse Eesti talvespordi liidule ühes katsevõistluste tulemuste kohta käivate võistlusprotokollidega.

„Helilooja“. Kõigepealt palju tänu uue aasta õnnesoovi eest! Tõime terve suusatamismärgi statuudi, kuid lisame veel juurde, et Teie võite väga hästi võistlusi korraldada. Saatke Eesti talvespordi liidule (aadress: Määrivahe tän., Eesti Talvespordiliit) teade, et soovite korraldada ja ühtlasi ka isiku nimi, kes on nõus tagajärgede eest vastutama. See isik võib olla peale eelpool loetletute kas vallavanem või mõni avalik tegelane. Liit vastab, kas kinnitab Teie kohtuniku. Aega võite võtta ka hariliku kellaga, millel sekundinäitaja peal. Spordimärk maksab umbes 75 senti. Teisteks kohtunikeks võivad olla samuti kohalikud elanikud.

Noorte looming.

UNISTUS.

Sonett.

I

Kui sügisel kurb mu meel,
vaadeldes hahkjaid, murdunud heinu;
nähes kiirisse hiivuvaid leinu.
Ei kao pisarad lehilt veel.

II

Udune, virguvais kastehelmeis ilm,
Kaugele, kaugele küünivad mõtted,
ei saa neid siduda ühedki tõkked;
haihtuvas siniudus ekseldub ilm.

III

Unistusis kangastub rukkiväli,
anemoone, kullerkuppe nii palju.
Punun pärgi, mõtete lõngu.

IV

Hääbub kui halin, see unistusheli,
vaibub oleviku pilkesse valju,
kaob suitsuna igavikmängu...

A. P.

läbilõigatud püssirihma kokku ja tõstes püssi õlale hakkas ta jälle liikuma.

Nüüd kartis ta välja tulla lagedamale ja pidas targemaks hoiduda põõsastiku varjus. Ta leidis uuesti teeraja ja tuli sellel mäest alla. Tee-lahkemele jõudes peatas ta nõupidades, kuhu poole pöörata ja pidi pöörduma vasakule, kui ta kõrva nõrgalt kostis käevõrude kõlin. Järelikult ka siin oli valve. Näis nagu oleks kõik vadžagad nõuks võtnud teda püüda.

Ta pööras ära teelt ja hakkas pugema läbi põõsastiku ja väätide padriku. Mitu tundi ta keerles paksus juurte ja okste rägastikus. Viimaks siiski lõi taevast ta pea kohal valgumaks ja jahe tuul kosutas ta otsaesist. Hatako jõudis metsa servale ja pidi nüüd edasi minema mööda vadžagade banaaniistandusi ja külasid.

Veidi puhunud, tõusis ta uuesti ja otsustas minna edasi. Päikese esimesed kiired valgustasid lagendikku ta ees ja Hatako silmas vadžagga sõdurite salka. Neid oli liig palju võitlusse astumiseks ja kiiresti ümber pöörates hakkas ta jooksma.

Kisades pistsid sõdurid jooksu ta järel. Ta-gaajamine kestis mitu tundi järjest, hoolimata sellest, et põgeneja sooritas osavuse ja leidlikkuse imetegusid. Viimaks tundis Hatako, et ta jõud lõpevad. Raskelt hingates jooksis ta künka harjale ja haaras kinni väikese puu ladvast. Heitnud pilgu kuristiku teisele kaldale, vaatas ta veel kord tagasi.

Vadžaggasid polnud veel näha. Ta võttis püssi kätte, taganes mõne sammu tahapoole ja visates pea selga valmistus ta meeleheitlikule

hüppele. Ta sale keha lendas kuristiku kohal ja jalad puutusid vastaskalda serva. Ta libises ja oleks peaaegu alla veerenud, sai aga kinni haarata tihedast põõsast ja ronis üles. See võttis temalt viimase jõu.

Möödus mitu tundi. Peagu meelemärkuseta, nagu lõksu aetud loom, lamas Hatako maas.

Äkki püüdis ta kõrv kinni liginevate sam-mude kõmina. Ta oiatas ja tõstis pea. Sammud kuuldusid ikka lähemal.

Väsinud silmadega teele vaadates nägi Hatako lähenevaid inimesi. Kõige ees käis kaup-meis-araablane.

Kaupmehe pilk peatus metslase verisel ja määrdunud näol. Siis aga laotas ta kirjeldamatu hämmastusega käed.

„Hatako, manjema!“

„Ibrahim, mu isa!“ hüüdis metslane eruta-tult.

„Hatako-manjema!“ kordas araablane ja vaatas küsivalt ta otsa. „Kes kaua elab, näeb palju“, lisas ta tasa juure.

Nende sõnadega pani ta käe metslase õlale.

„Kuidas sa siia said, tiigripoeg?“

Ta hääles tundus tagasihoitud õrnust.

„Mu isa! Ma elan nüüd valgete küttide laag-ris. Nad lasksid mind mõneks päevaks vabaks ja ma läksin mägedesse, et vaadata, kes elab seal kõrgeimal tipul. Sina juba kord päästsid mu elu seal, Kongo metsades. Päästa mind ka nüüd! Kõigil teil valvavad ja püüavad mind kuningas Meli sõdurid“, ütles Hatako kiirelt.

„Sind? Miks?... Ja, allah, nüüd ma mõis-

METSASKÄIMINE.

Ühel oktoobrikuu laupäeval ütles õpetaja: „Poisid, lähme täna peale lõunat Tähtvere metsa. Kes soovib kaasa tulla, tulgu kella kaheks kooli juure.“ Viimase tunni järgi rütsinal tormasid poisid klassist ja läksid nii ruttu koju kui jaksasid. Ja kella poole kaheks oli juba suur enamus poisse koolis. Hakkasime minema metsa. Kõikidel olid seljas talvepalitused, olgugi et õpetaja käskis panna kaks kasukat selga. Linnas läksime reas. Kui jõudsime linnast välja, läksime üheskohas raudteesilla alt, aga sääl oli allikas, mida poisid ei märganud ja jooksid sinna sisse. Ei olnud küll sügav, aga siiski üle saapaääre.

Läksime ikka mööda raudteed. Varsti kuulsime tsuh-tsuh-tsuh. Vaatasime tagasi: seal tuli kiirrong hügelkiiruga meie järele. Poisid hüüdsid: jookseme võidu!

„Ärge jookse“, ütles õpetaja, „ajate higiseks ja külmetute ära.“ Ja meie ei jooksnudki. Mürasime niisama, laskisime kukerpalli, hüppasime; kõigiti oli lõbus. Kui saime metsa ligidale, hakkasid kõik jooksuma. Jõudsime metsa äärde. Seal oli väike meiepikkune lepavõsastik, millest läksime läbi. Värskest langenud kollased lehed krabisesid meie jalge all. Peagi jõudsime väikeste lagendikule. Opetaja ütles: „Sia jääme peatuma ja teeme tule.“ Läksime metsast hagu tooma. Kõik kuivanud oksad, mis meie leidsime, panime tee äärde maha. Kui tagasi tulime, korjasime kõik haod ära ja viisime nad väiksele lagendikule. Kui haod olid koos, hakkasime tuld tegema. Opetaja ütles: „Teeme endist ja tulest ühe pildi!“ „Hea küll!“ olid kõik nõus.

Opetaja pani ühe poisi üles võtma, see oli juba ennegi seda teinud. Üks poiss, Heino, oli kartuleid kaasa võtnud. Meie hakkasime neid küpsetama. Mängisime indiaanlasi ja pidasime jahti jänekele. Mängisime veel üht kui teist mängu. Läks juba pimedaks. Istusime tulle ümber ja jutustasime ning laulsime. Parajasti kui laulsime, ütles õpetaja: „Et te koju igatsete, siis lähmegi sinna.“

Hakkasime tulema. Osa poisse tuli ette. Korraga kuulsime sahinat hekis ja siis karjuti: „Käed üles!“ Aga meie ei kartnud ja jooksisime kallale, sest teadsime, et need on meie poisid. Nad nägid, et meid on rohkem ja jooksid ära. Selle ajaga aga oli läinud nii pimedaks, et majades pandi tuled põlema. Poisid olid väsinud ja tee oli väga pikk. Siiski hakkas kaugelt paistma linna tuledemeri. Jõudes linna olime väga väsinud. Kodus sõin mitme mehe eest ja et väga väsinud olin jäin toolile magama.

Nii lõppes meie lõbus metsaskäimine.

Valdeko Raig,
II kl., 15. algkool, Tartus.

Joh. Valsi rätsepatööstus Tartus.

J. Valsi rätsepatööstus Tartus, Lille tän. 1, on viimasel ajal õpilasingkondades suure poolehoiu võitnud. Töö headus ja hindade mõõdukus on elava poolehoiu põhjusteks.

Tööstust juhib energiline omanik hr. J. Vals ise.

Tööstus on lubanud vastu tulla eriti „Õpilastele“ sõpradele, tehes neile alati hinnaalandust.

MICKI-HIIREKESE MÕISTATUSKIRI NR. I.

Täna „nakkame“ pihta maadeteadusega. Proovime, kuidas te seda Aasia ja Aafrika kanti maad tunnete.

- 1) . o . g . l . .
- 2) . r . b . .
- 3) . e . . .
- 4) . l . . . a a
- 5) g . . i
- 6) r
- 7) . u
- 8) k
- 9) a
- 10) . . d . . s . .

Sõnade tähendused: 1) maakoht Aasias, 2) poolsaar, 3) kiltmaa, 4) linn Aafrikas, 5) kõrb, 6) jõgi Aasias, 7) maakoht Aafrikas, 8) poolsaar, 9) asu-maa, 10) maakoht Aafrikas. Sõnad õieti arvatud, saame esimesist tähist ülevallt alla lugedes tuntud saare nimetuse.

Edasi tuleb matemaatilise maiguga ülesanne.

Siin tuleb tühjadesse ruutudesse nõnda numbreid, et ülesanne lahenduks. Iga tulba nelja arvu summa peab võrduma vastava joone all oleva arvuga. Kolm joonealust arvu pole teineteisest sõltuvad.

1		×		=	9
2		:	3 1	=	
3	7	+	8	=	
4	2	-		=	
5	3		9	1	

Ja kolmandaks veel väike matemaatiline küsimus:

1^{1/5} korrutatud ühe arvuga on sama palju kui 25 jagatud selle arvuga. Kui suur on tundmatu arv?

Ja lõpuks liigutage antud viie eesti

Sport.

Realgümnaasium tuli meistriks.

Möödunud laupäeval jätkusid keskkoolide esivõistlused jällegi kaitseliidu võimlas. Kuna esivõistlused hakkavad juba lõpule jõudma, siis on veel järele jäänud võistleva vaid tugevad konkurendid. Sellepärast ka kõik võistlused eranditult tasavägised ja nauditavad.

Laupäeval korvpallifinaalil olid vastamisi kaks põlist rivaali — reaalgümnaasium ja linna vene gümnaasium. Reaalgn. oli tänavu korvpallis üllatavalt hea ja sellepärast veel kaotuseta. Venelased olid kaotajateringi võitjad, seega ühe kaotusega. Mäng algas kohe suure bravuuriga. Venelased olid väga energilised ja tahtsid realistidele kaotust valmistada. Mäng on haruldaselt tasavägine ja korve saavutavad mõlemad pooled vahelduva õnnega. Esimene poolaeg lõpeb viigilise seisuga 14:14. Teine poolaeg peab otsustama. Kohe

kirjaniku nimi paremale või vasakult nii, et saaksime ühest kohast ülevallt alla lugedes tuntud eesti kirjaniku nime.

Visnapuu
Hiir
Liiv
Hindrey
Raudsepp

Hüvasti **Micki-Hiireke.**

Micki-Hiirekese jõulukingi lahendus.

Spiraal-ülesanne.

r	u	s	a	v	r	u	t	r	a	t
i	k	o	l	a	i	u	s	l	e	r
d	a	a	m	a	t	s	i	m	m	u
l	e	j	a	a	m	a	ü	l	e	m
r	k	s	u	t	s	a	m	r	a	a
l	e	t	t	e	v	a	a	t	u	s
a	m	a	d	l	a	s	u	v	a	t
r	u	t	õ	b	e	b	i	g	a	v
l	u	t	r	a	k	i	l	k	s	u
a	k	u	s	a	g	i	l	u	u	s

Sellest rahaloost ütlen teile niipalju, et mul ühes taskus oli 24 senti ja teises 12.

Ja nendest sõnadereast pidite leidma ütelse: „Au olgu Jumalale kõrges.“

Mosaik-ülesande lahendus

on järgmine:

K	A	R	U
A	D	E	R
R	E	H	I
U	R	I	N

Hani kaalus hoomulikult 6 kg.

Üks krunt oli 30×30 m ja teine 40×40 m pikk.

Micki-Hiireke.

teise poolaja alguses kukuvad aga realistidest Vestel ja Kärk välja. Selle peale vaatamata jätkub mäng endiselt tasavägiselt. Alles lõpuminuteil selgub meister ja selleks osutub reaalgümnaasium tagajärjega 30:27.

Realistidest võiks eriti esile tõsta väikest Paalbergi, kes eriti kiire ja heade visetega. Ka pikk Aronson tegi ennastalgavat tööd. Meisthermeeskonna koosseis: Tiitso, Kasak, Aronson, Riiner, Kärk ja Vestel. Venelastel mängisid: Voskressensky, Vernitzky, Baranin, Ivanov, Anderson ja Kotšermin.

B klassis lõvavad juudi g-m ja Gustav Adolfi g-m maha ägeda lahingu. Juudid algavad suure hallowa ja juba algminutitel võtavad seisu eneste kasuks 11:1. Siis hakkavad ka adolfilased kohanema seisukorraga ja viigistavad peagi seisu. Sellest peale jätkub mäng tasavägiselt. Poolaeg lõpeb juutide eduks 19:18. Teisel poolajal ei suuda juudid enam mängu juhtida ja lõppresultaadiks kujuneb G.-Adolfi g-mi võit 30:24. Võitja koosseis: Klassen, Ressar, Eskusson,

...alakas, Knuut, Vahter ja Steinberg.
Ressar saavutas üksi 10 punkti.

Naiste B klassis võitis võrkpallis linna 2. tütarlaste gümnaasium Kubu g-mi 15:10 ja 15:9. 2. g-mil oli eriti välja-paistev suruja Parts, kes üldse meie keskkoolide paremaid surujaid. Tänu tema ennastsalgavale tööle, et neile nii kergelt võit tuli.

Viimase võistlusena kohtasid toomkool ja tehnikum meeste B klassi võrkpallis. Toomkool oli vastastest märksa parem ja võitis 15:11, 15:9. Võitja koosseis: Schmidt, Kirschbaum, Borck, Russov, Nögges ja Rosenberg.

Treffner Tartus võidukas.

Möödunud laupäeval oli Tartus palav käsipalliõhtu. Meeste võrkpallis oli kõva võistlus Treffneri g-mi ja õhtukooli vahel. Esimene game läheb õhtukoolile päris napilt ja üldiselt oodatakse ka nende võitu. Teisest gamist peale algab aga Treffneri g-m tugevat pressi ja võidab kaks gami järjest 15:10, 15:9. See-ga napp, kuid kindel võit Treffneri gümnaasiumil.

Naiste võrkpallis võitis Tartu tütarlaste g-m samuti tasavägises heitluses pedagoogiümi 15:10, 3:15, 15:13.

Viimases võistluses kohtasid poeglaste g-m ja ratsarügement. Võitis poeglaste g-m 29:18. Poolaeg 10:8.

Mis eelolev pühapäev toob õpilasele?

Kino „Gloria Palace“.

Kino „Gloria Palace“ õpilasetekannete kohta „Õpilasleht“ edaspidi teateid enam ei too.

Kino „Modern“.

Pühapäeval, 11. veebr. s. a., algusega kell 12 huvitav laste- ja kultuuretendus.

Tegev- ja vastutav toimetaja
Helmi Jansen.

Väljaandja k.-ü. „Töökool“, Tallinn.

Kinoteater

„Modern“

Suur Tartu mnt. 4. Tel. 304-68.

Pühapäeval 11. veebr. 1934
kella 12—2 päeval

suurejooneline

laste- ja kultuuretendus

Pääsmete hinnad 15—50 sendini.
Filmide kohta antakse seletusi mikrofoni kaudu.

Esietenduskinno HELI Tartus, Kalda t. 1

Eelteade

Eelteade

Järgmisena lavastame filmi:

„Ainult kord elus...“

Peaosades kõikide lemmikud Gustav Frölich ja Camilla Horn

Õpilasetendus 6. ja 7. veebr. s. a. kella 3—5

Franz Schuberti film:

Vaikselt anuvad mu laulud

Õpilasetenduse pääsmed 10 ja 15 senti.

Joh. Vals'i

rätsepatööstus

Tartus, Lille tänav 1

(sissekäik Karlova tänavalt)

Valmistab
tellimiste peale igasuguseid
meesterahva
rõivastustöid.

Töö kiire ja korralik. Hinnad mõõdukad.

„Õpilaslehe“ sõbrad ja kogu
õppiv noorsugu!

Pimedate „Töökool“

Tartus, Narva tän. 85

Tel. 9-24

Soovitab oma töökojas valmistatud harje, pürste ja kookus-jalamatte jne.

Tarvitage ainult pimedate töid, siis aitate täita osa kohustusi nende vastu!

Foto-ateljee

Parikas
TALLINNA

Kuninga tänav 1

ÕPILASTELE

üksikpildid ja kooli-grupid väga mõõdukate hindadega

Õpetajad ja õpilased!

Nõudke kauplustest
ja koolikooperatiividest

A/s. „Odor'i“

tinte, joonistustusche,
kleepimisliime „Odorol“
ja „Collapin“

Samuti parimat

koolikriiti, valget ja
värvilist

Tuntud Inglise sulg

„Iridinoid“

kirjutab vähemalt

6 korda
kauem

Kõvad

777 E. F. —

raamatupidajatele

Kes km.

888 E. F.

Kooli-
õpilastele

Pehmed F.444

Igal sulel märk „IRIDINOID“

Hoiduge järeldamustest!